

اثر شیرابه کمپوست، زمان خواباندن و سطوح روی بر شکلهای شیمیایی روی در یک خاک آهکی استان فارس

سعیده کمالی^۱، سمیه شاه نظری^۲، رضوان رضایی نژاد^۳، سانا زارع^۴ و عبدالمجید رونقی^۵

^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد علوم خاک، ^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد علوم خاک، ^۳ دانشجوی کارشناسی ارشد علوم خاک، ^۴ دانشجوی کارشناسی ارشد علوم خاک و ^۵ دانشیار بخش علوم خاک، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز

مقدمه

روی از عناصر ضروری گیاه است که نقش های متابولیکی زیادی را در گیاه ایفا می کند. از مهم ترین آنها حضور در ساختمان بسیاری از آنزیمهای مانند هیدروژنازها، پروتئینازها، پپتیدازها و فسفوهیدرولازها می باشد [۴]. کمبود روی یکی از شایع ترین کمبودهای عناصر غذایی کم مصرف در خاک های آهکی و قلایی به حساب می آید. علت اصلی آن اغلب نه کمی مقدار کل، بلکه پایین بودن قابلیت استفاده شکل های عنصر در این نوع خاک هاست. هنگامی که کودهای شیمیایی یا آلی حاوی روی برای رفع کمبود به خاک افزوده می شود، بازیابی ظاهری آن اغلب کمتر از ۵ درصد است که این موضوع نشاندهنده ظرفیت زیاد خاک های آهکی برای ابقاء روی است [۲ و ۳]. در خاک های مناطق خشک ایران (بیش از ۵۰ درصد اراضی کشاورزی ایران از این نوع هستند) به دلیل پایین بودن مواد آلی (کمتر از ۱ درصد) کمبود روی مشاهده می شود. بنابراین پس از افزودن مواد آلی به خاک، روی با مواد آلی خاک ترکیب و کپیلکسهای آلی پایدار روی که ممکن است قابل حل و یا غیر قابل حل باشند، تشکیل می دهد [۵]. در مطالعه مربوط به خاک-گیاه، اطلاع از توزیع عناصر کم مصرف بین اجزای خاک، برای درک شیمی آنها، از اهمیت ویژه ای برخوردار است. از سوی دیگر زمان تماس با خاک بر قابلیت دسترسی زیستی فلزات سنگین در خاک اثر دارد [۱]. روش های عصاره گیری دنباله ای گوناگونی برای جداسازی شکل های عناصر کم مصرف و از جمله در خاک ها و رسوب ها ابداع شده است [۶ و ۸]. اما این روشهای استاندارد نیستند و هر محقق از روش خاص خود یا اصلاح شده و یا توسعه یافته روش های دیگران استفاده می کند. استفاده از روشهای عصاره گیری دنباله ای برای عناصر کم مصرف گرچه وقت گیر تر است، اما اطلاعات جامعی از منشا، حالت وقوع، قابلیت استفاده زیستی و حرکت به سمت پایین آنها در خاک های آلوده کشاورزی را به دست می دهد [۸]. بنابراین، پژوهش حاضر به منظور بررسی اثر سطوح روی، زمان و شیرابه کمپوست بر شکلهای شیمیایی روی در یک خاک آهکی استان گیلان انجام گرفت.

مواد و روش ها

مقادیر مناسبی از یک خاک آهکی استان فارس از عمق صفر تا ۱۵ سانتی متری برداشته شد و پس از هوا خشک کردن و گذراندن از الک ۲ میلی متری، برخی ویژگی های فیزیکی و شیمیایی آن تعیین گردید. تیمارهای آزمایشی شامل سه سطح روی (شامل ۰، ۵ و ۱۰ میلی گرم بر کیلوگرم خاک از منبع سولفات روی $\text{ZnSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$)، سه زمان خواباندن (۱۵، ۴۵ و ۹۰ روز) و ماده آلی (شیرابه کمپوست) در دو سطح (۰ و ۱٪) بودند. این آزمایش به صورت فاکتوریل و در قالب طرح کاملاً تصادفی و در سه تکرار در گلخانه انجام شد. در طول این سه زمان خواباندن، رطوبت نمونه ها به طور منظم با روش توزین در محدوده نسبتاً ثابتی، نزدیک به ظرفیت مزروعه حفظ گردیدند. نمونه های خاک، در زمان های ۱۵، ۴۵ و ۹۰ روز پس از شروع خواباندن برداشت، هوا خشک و در آخر شکلهای شیمیایی روی با روش عصاره گیری دنباله ای سینگ و همکاران [۷] استخراج شدند. شکل های شیمیایی روی و عصاره گیرهای آنها عبارت بودند از: روی محلول و تبادلی با محلول ۱ مولار نیترات منیزیم، روی کربناتی با محلول ۱ مولار استات سدیم، روی آلی با محلول ۰/۷ مولار هیبو کلریت سدیم، روی همراه با اکسیدهای منگنز با محلول ۱/۰ مولار هیدروکسیل آمین هیدروکلرید در آمین هیدروکلرید، روی همراه با اکسیدهای آهن بی شکل با محلول ۰/۲۵ مولار هیدروکسیل آمین هیدروکلرید در

محلول ۰/۲۵ مولار اسید کلریدریک، روی همراه با اکسیدهای آهن متبلور با محلول ۰/۲ مولار اگزالات آمونیوم و محلول ۰/۲ مولار اسید اگزالیک و اسید آسکوربیک ۱/۰ مولار و روی تتمه از طریق هضم خاک با اسید فلوریدریک، اسید پرکلریک و اسید کلریدریک غلیظ. درصد تبدیل روی مصرفی (سولفات روی)، به شکل های مختلف روی طبق معادله زیر تعیین شد:

$$\text{درصد تبدیل روی مصرفی} = \frac{TZN - UZN}{AZN} * 100$$

در این معادله TZN، غلظت روی در خاک تیمار شده، UZN، غلظت روی در خاک تیمار نشده، AZN، میزان روی مصرفی می باشد و واحد همه این اجزا، میلی گرم روی در کیلوگرم خاک است. تجزیه آماری داده ها، به وسیله برنامه های کامپیوتری SPSS و Excel انجام شد.

نتایج و بحث

- در خاک مورد مطالعه در حالت شاهد، بیشترین مقدار روی مربوط به شکل تتمه روی بود.
- پس از افزودن روی مصرفی (سولفات روی) افزایش معنی داری ($p < 0.05$) در همه شکل های شیمیابی روی مشاهده شد.
- پس از محاسبه درصد تبدیل روی مصرفی (از منبع سولفات روی)، بیشترین مقدار تبدیل مربوط به شکل های کربناتی و تتمه روی بود. بنابراین، به نظر می رسد که پایین بودن درصد بازیافت ظاهری کودهای روی در خاکهای آهکی، عمدتاً به دلیل تبدیل روی به شکل های با قابلیت استفاده کمتر (کربناتی و تتمه) می باشد.
- با افزودن شیرابه کمپوست به خاک، تغییر در توزیع روی بین شکل های مختلف حاصل شد. به این ترتیب که پس از کاربرد این ماده آلی، همه شکل های شیمیابی روی (غیر از شکل همراه با اکسیدهای متبلور آهن) نسبت به تیمار شاهد به طور معنی داری افزایش یافتند. روی همراه با اکسیدهای متبلور آهن با مصرف شیرابه کمپوست به طور معنی داری کاهش یافت که علت آن تخریب ساختمان بلوری کانیها و رها شدن روی از آنها می باشد.
- زمان خواباندن سبب کاهش شکل های محلول و تبادلی و آلی روی و افزایش در شکل های کربناتی، همراه با اکسیدهای منگنز، همراه با اکسیدهای آهن بی شکل و متبلور و تتمه روی گردید که نشان دهنده کاهش قابلیت استفاده زیستی روی با گذشت زمان در خاک می باشد. توصیه می شود که این آزمایش در زمانهای طولانی تری انجام گیرد، تا بتوان اثر کاربرد طولانی مدت مواد آلی و منابع روی کاربردی مختلف را بر تغییر شکل روی در خاکها بررسی نمود.

منابع

- [1] Joner, E. J., and C. Leyval. 2001. Time-course of heavy metal uptake in maize and clover as affected by root density and different mycorrhizal inoculation regimes. *Biol. Fertil. Soils*, 33 : 351-357.
- [2] Karimian, N., and J. Yasrebi. 2003. Effect of growing wheat, spinach, and lettuce on chemical forms of zinc in calcareous soils. *Yemeni J. Sci.*, 5(1): 13-21.
- [3] Maftoun, M., and N. Karimian. 1989. Relative efficiency of two zinc sources for maize (*zea mays L.*) in two calcareous soils from an arid area of Iran. *Agronomy*. J., 9: 771-775.
- [4] Marschner, H. 1986. Mineral nutrition of higher plants. Academic Press, London.
- [5] Mengel, K., and E. A. Kirkby. 2001. Principles of plant nutrition. 5th Ed. International Potash Institute, Bern, Switzerland.
- [6] Shuman, L. M. 1985. Fractionation method for soil microelements. *Soil Sci.*, 40 : 11-22.
- [7] Singh, J. P., P. S. Karwasra, and M. Singh. 1988. Distribution and forms of copper, iron, manganese, and zinc in calcareous soils of India. *Soil Sci.*, 146: 359-366.
- [8] Tessier, A., P.G. C. Campbell, and M. Bisson. 1979. Sequential extraction procedure for the speciation of particular trace elements. *Anal. Chem.*, 51 : 844-851.